Podstawy fizyki – sezon 2 2. Elektrostatyka 2

Agnieszka Obłąkowska-Mucha

AGH, WFIiS, Katedra Oddziaływań i Detekcji Cząstek, D11, pok. 111 amucha@agh.edu.pl http://home.agh.edu.pl/~amucha

Zebranie faktów

- Spoczywające ładunki elektryczne wytwarzają pole elektrostatyczne.
- Na ładunki eklektryczne działa siła elektrostatyczna (Coulomba).
- Pole elektrostatyczne opisane jest przez wektor natężenia pola i skalarny potencjał elektryczny
- Znając potencjał w danym punkcie, można wyznaczyć natężenie z zależności:

$$E_x = -\frac{\partial V}{\partial x}$$
, $E_y = -\frac{\partial V}{\partial y}$, $E_z = -\frac{\partial V}{\partial z}$

 Znając wektor natężenia w danym punkcie, można wyznaczyć potencjał z zależności:

$$V = -\int_{A}^{B} \overrightarrow{E} \cdot d\overrightarrow{r}$$

Ale jak wyznaczyć natężenie pola?

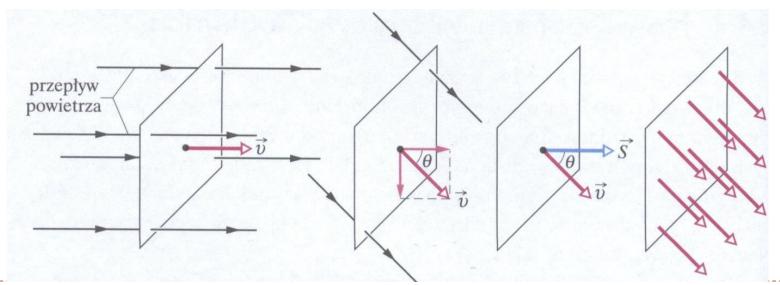
Strumień wektora

- Ładunek elektryczny wytwarza pole elektrostatyczne
- Pole elektrostatyczne jest polem wektorowym.
- Obliczenie natężenia pola jest czasem dość trudne ;-(
- Poszukiwany związek natężenia z ładunkiem

STRUMIEŃ POLA

Jest to szybkość przepływu (płynu, wektora pola) przez powierzchnię

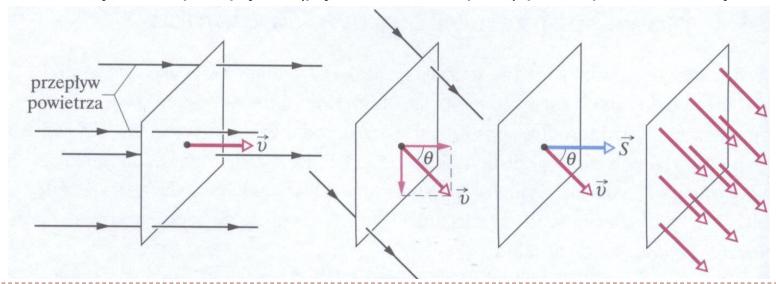

Strumień wektora

- Ładunek elektryczny wytwarza pole elektrostatyczne
- Pole elektrostatyczne jest polem wektorowym.
- Obliczenie natężenia pola jest czasem dość trudne ;-(
- Poszukiwany związek natężenia z ładunkiem

STRUMIEŃ POLA

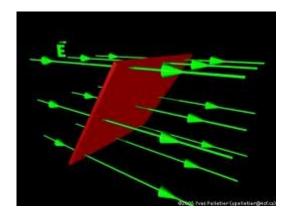
Jest to szybkość przepływu (płynu, wektora pola) przez powierzchnię

Prawo Gaussa

Strumień pola elektrycznego jest proporcjonalny do całkowitej liczby linii sił pola przechodzących przez powierzchnię:

$$\Phi = \sum_{i} \vec{E} \cdot \vec{\Delta S}$$

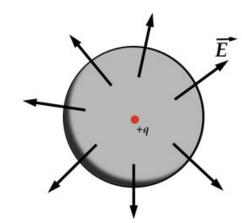

$$\Phi = \int \vec{E} \cdot \vec{ds}$$

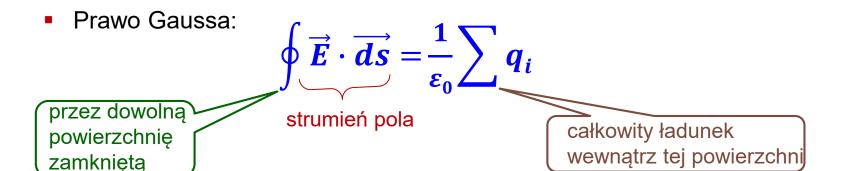
Jeśli otoczymy ładunki wytwarzające pole **DOWOLNA** powierzchnią zamkniętą, to całkowity strumień pola elektrycznego przechodzący przez tę powierzchnię zamkniętą jest równy ładunkowi zamkniętemu wewnątrz tej powierzchni

PRAWO GAUSSA

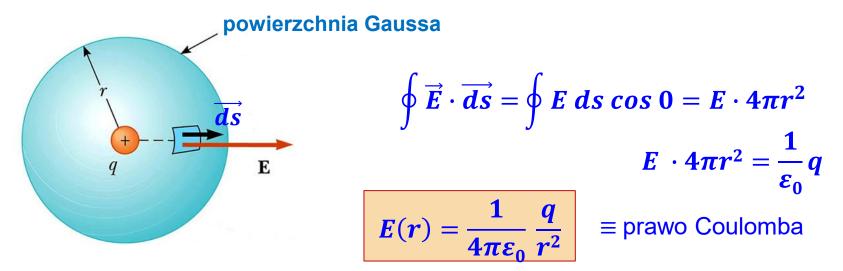
$$\boldsymbol{\Phi} = \frac{1}{\varepsilon_0} \sum q_i$$

Prawo Gaussa a Coulomba

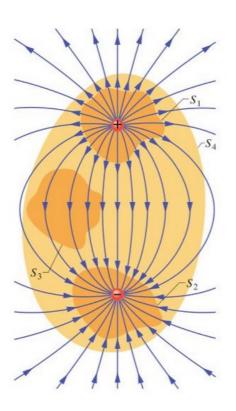
Prawo Gaussa dla pola wytworzonego przez ładunek punktowy:

Prawo Gaussa - idea

 Prawo Gaussa opisuje związek strumieniem pola przechodzącym przez zamkniętą powierzchnię a ładunkiem wewnątrz tej powierzchni.

związek pomiędzy źródłem pola (ładunkiem) a zmianami w tym polu (nieformalnie)

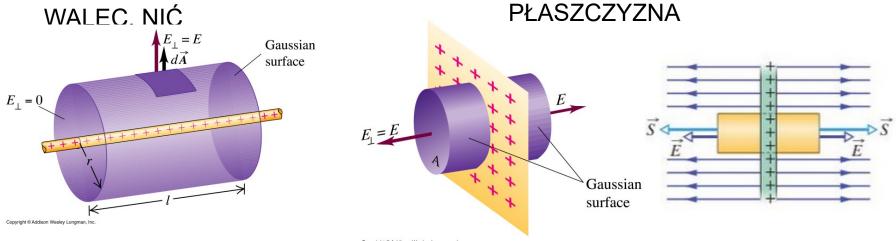

$$\oint \vec{E} \cdot \vec{ds} = \frac{1}{\varepsilon_0} \sum q_i$$

- Powierzchnie S₁ i S₂ otaczają ładunek linie pola wchodzą i wychodzą, znak ładunku pokazuje, czy pole będzie dodatnie, czy ujemne.
- S₃ nie zawiera ładunku, strumień = 0, bo tyle samo linii wchodzi do powierzchni, co ją opuszcza.
- S₄ suma algebraiczna ładunków = 0, strumień =0 (jak w S₃).

Prawo Gaussa - przykłady

 Najlepsze rezultaty otrzymujemy stosując prawo Gaussa do układów ładunków o pewnej symetrii, np.:

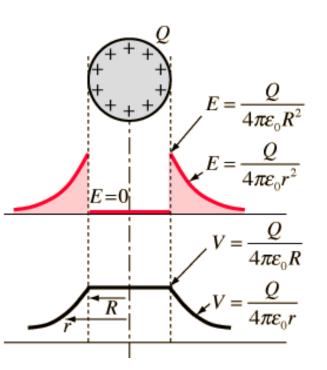

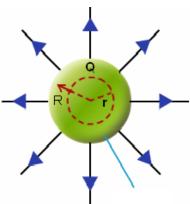
Procedura wyznaczania natężenia pola:

- Wybieramy zamkniętą powierzchnię Gaussa, tak, aby miała symetrię "łatwą" do całkowania.
- Wyznaczamy kąt pomiędzy wektorem \vec{E} a \vec{ds} .
- Liczymy całkowity strumień (całkowanie).
- Oliczamy, ile ładunku znajduje wię wewnątrz powierzchni.
- Przyrównujemy i wyznaczamy natężenie pola

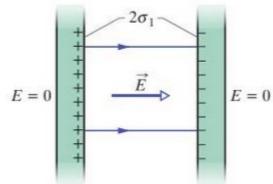
Pole od ładunków o symetrii sferycznej

Jednorodnie naładowana sfera

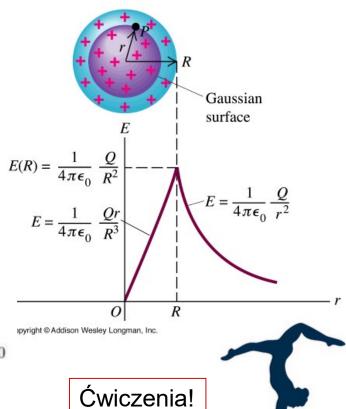

Dwie naładowane płaszczyzny

 Jednorodnie naładowana kula

Potencjał pola

 Jeżeli z prawa Gaussa wyznaczyliśmy natężenie, to jego związek z potencjałem jest w postaci:

$$E(r) = -\frac{dV}{dr}$$

• Jeśli E = 0, to V = const!

Pole dwóch płaszczyzn

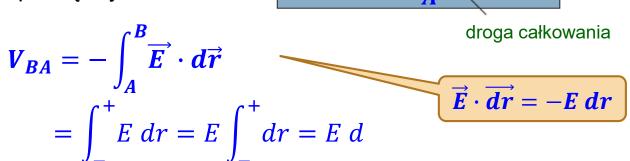
 Pomiędzy dwiema naładowanymi przeciwnego znaku płaszczyznami powstaje JEDNORODNE pole elektryczne:

na każdej okładce jest ładunek q, prawo Gaussa:

$$\oint \vec{E} \cdot \vec{ds} = \frac{1}{\varepsilon_0} q$$

różnica potencjałów pomiędzy

okładkami

powierzchnia

Gaussa

różnica potencjałów → napięcie, czyli:

$$U = E d$$

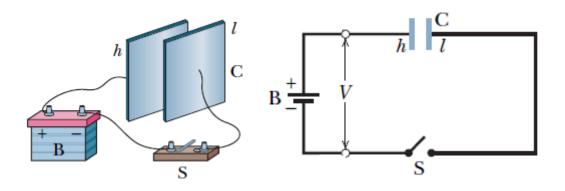
Kondensator

 W zależności od przyłożonego napięcia, na okładkach gromadzi się proporcjonalna do niego wielkość ładunku:

$$q = C U$$

- gdzie C pojemność kondensatora $[C] = 1F \ arad = 1 \ C/V$
- Kondensator to układ złożóny z dwóch, przeciwnie naładowanych powierzchni.
- W kondensatorze gromadzona jest energia elektryczna.
- Kondensator może być ładowany przez baterię:

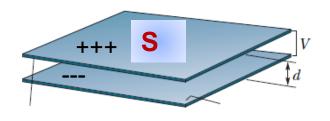
Ładowanie polega na przenoszeniu elektronów z okładki h na l.

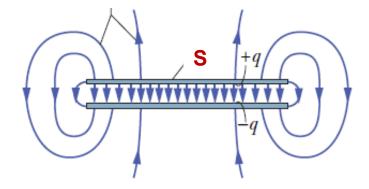
Na okładce *h* brakuje elektronów – jest ona naładowana dodatnio.

Przez kondensator prąd nie płynie!

Pojemność kondensatora

Kondensator płaski:

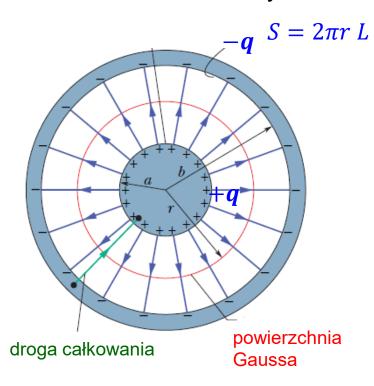
Pojemność kondensatora zależy od jego wymiarów geometrycznych i od rodzaju ośrodka pomiędzy okładkami.

pyt. Jak zmieni się pojemność, gdy zwiększymy napięcie dwa razy?

A jak będziemy zwiększać w nieskończoność?

Rodzaje kondensatorów

- Do policzenia pojemności kondesatora należy najpierw policzyć natężenie pola wytworzone przez naładowane powierzchnie (prawo Gaussa) i skorzystać z zależności pomiędzy natężeniem pola a napięciem
 - · kondensator walcowy,

cowy,
$$q = \varepsilon_0 E S$$

$$q = \frac{1}{\varepsilon_0} E \cdot 2\pi r L$$

$$U = \int_{-}^{+} E \, dr = \int_{a}^{b} \frac{q}{2\pi \epsilon_0 L r} \, dr = \frac{q}{2\pi \epsilon_0 L} \ln \frac{a}{b}$$

$$C = \frac{U}{q} = 2\pi \epsilon_0 \frac{L}{\ln \frac{a}{b}}$$

$$E = \frac{q}{2\pi \epsilon_0 L r}$$

$$U = \int_{-}^{+} E \, dr = \int_{a}^{b} \frac{q}{2\pi \epsilon_0 L r} \, dr = \ln r$$

Kondensatory IRL

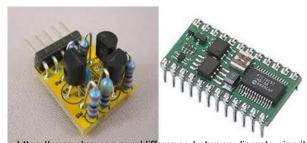

przy dobieraniu kondensatorów zwracamy uwagę na nominalne napięcie!

Pojemności są przeważnie rzędu $\mu F (10^{-6} F)$ do $pF 10^{-12} F$

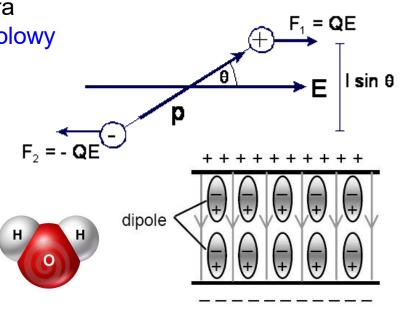
Układy scalone (1958, Nobel 2000)

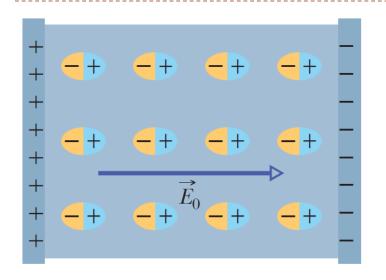
https://www.elprocus.com/difference-between-discrete-circuits-integrated-circuits/

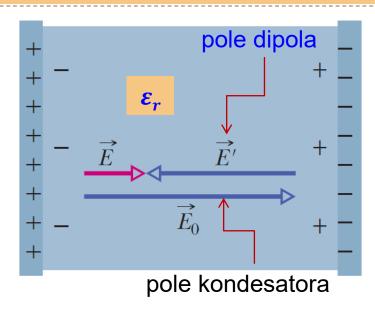
Dielektryki

- Pojemność kondensatora zwiększa się, gdy zostanie on wypełniony dielektrykiem.
- Dielektryki są substancje posiadające moment dipolowy.
- Dipol to układ ładunków "+" i "-", moment dipolowy wektor pokazujący "orientację" dipola, tzn, skierowany od "-" do "+", o wartości: $p=Q\;L$
- Dipol w polu elektrycznym, np. kondesatora obraca się, aby ustawić swój moment dipolowy zgodnie z liniami pola zewnętrznego
- Dielektryki mają trwały moment dipolowy (np. woda – dielektryki polarne) lub indukowany (niepolarne).
- W obu przypadkach dielektryki wytwarzają swoje pole o natężeniu skierowanym przeciwnie do pola zewnętrznego

Kondensator z dielektrykiem

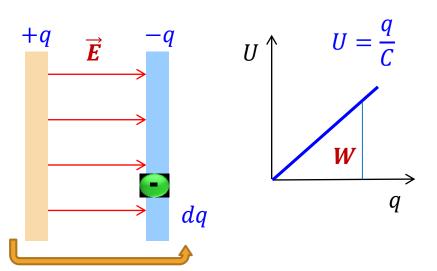

- Dielektryk jest wciągany pomiędzy okładki kondensatora.
- Wypadkowe pole kondesatora z dielektrykiem zmniejszyło się.

$$E = \frac{E_0}{\varepsilon_r}$$

Energia kondensatora

- Podczas ładowania kondensatora wykonywana jest praca przez siłę zewnętrzną (źródło napięcia)
- Ładowanie polega na przenoszeniu ładunku na okładki kondensatora.
 Gromadzony ładunek wytwarza pole, które powoduje, że do przeniesienia kolejnej porcji ładunku, potrzebna jest coraz większa praca:

Praca: $dW = U dq = \frac{q}{C} dq$

• Całkowita praca potrzebna do naładowania kondensatora od q = 0 do q = Q:

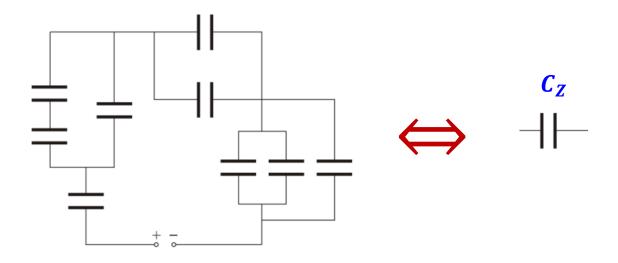
$$W = \int_0^Q \frac{q}{C} dq = \frac{1}{C} \int_0^Q q dq = \frac{Q^2}{2C}$$

Zgromadzona energia:

$$E = \frac{Q^2}{2 C} = \frac{Q U}{2} = \frac{C U^2}{2}$$

Łączenie kondensatorów

- W układach elektronicznych kondensatory łączone są w układy równolegle lub szeregowo.
- Układy takie można zastąpić kondensatorem równoważnym, czyli takim, który ma takie samo napięcie i zgromadzony ładunek, jak rozważany układ kondensatorów
- W kondensatorze równoważnym obliczamy pojemność zastępczą

Połączenie równoległe kondensatorów

 W połączeniu równoległym wszystkie okładki kondensatora mają to samo napięcie (między okładkami każdego kondensatora jest taka sama różnica potencjałów),

a skoro pojemność jest stała, to na każdym kondensatorze zgromadzony jest inny ładunek, $q_i = C_i U$

a całkowity zgromadzony ładunek jest sumą:

$$Q = \sum q_i = (C_1 + C_2 + C_3) \ U$$

pojemność zastępcza

$$C_Z = \frac{Q}{U} = (C_1 + C_2 + C_3) \qquad \qquad C_Z = \sum C_i$$

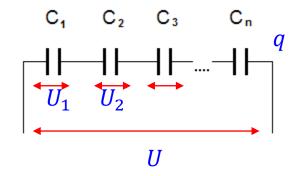
Połączenia kondensatorów - szeregowe

- W połączeniach szeregowych na każdym kondensatorze gromadzi się taki sam ładunek (por. ładowanie kondensatorów)
 - ponieważ pojemność jest stała każdy kondendsator ma inne napięcie.

$$U_{i} = \frac{q}{C_{i}}$$

$$U = \sum U_{i} = q \left(\frac{1}{C_{1}} + \frac{1}{C_{2}} + \frac{1}{C_{3}}\right)$$

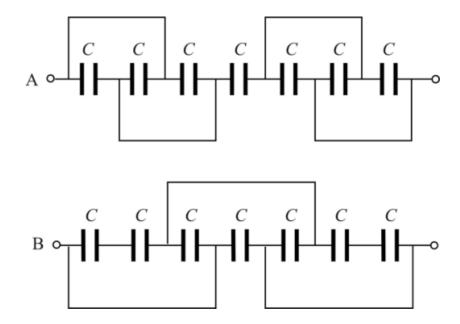
$$C_{Z} = \frac{q}{U} = q \frac{1}{\sum C_{i}}$$

$$\frac{1}{C_Z} = \sum \frac{1}{C_i}$$

Jakie to połączenie? (*)

Czasem trudno zauważyć, jakie jest połączenie...

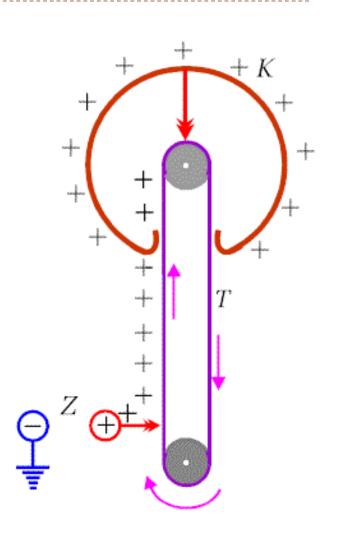
Po co nam kondensatory?

- Kondensatory są elementami elektrycznymi KAŻDEGO układu elektronicznego (dyskretnego i scalonego);
- kondensatory w tranzystorach użyte są jako bramki logiczne (patrz: elektronika cyfrowa)
- służą jako element gromadzący energię; naładowany kondensator dostarcza dodatkową (ale krótkotrwałą) moc: rozruch samochodu, głośniki, defibrylatory, lampy błyskowe,
- zależność pojemności od rodzaju materiału w kondensatorze umożliwia zastosowanie kondensatorów jako czujników: wilgotności, obciążenia (zależność od wymiarów), poziomu paliwa, etc.
- kondensatory służą do kształtowania sygnału (patrz: układy RC);
- ładowanie i rozładowanie kondensatorów może być użyte do taktowania przebiegów czasowych;
- kondensatory umożliwiają dostrojenie częstotliwości radia do anteny nadawczej (patrz: układy LC)

Typowe napięcia

- Baterie -1-9 V (DC)
- Akumulator samochodowy 12 V
- Lampy TV –kilowolty 10³ V
- 220 V (AC)
- Linie przesyłowe 1000 kV AC
- 12-50 kV zasilanie tramwajów
- Generator Van der Graffa

Można osiągnąć różnicę potencjałów pomiędzy czaszą a ziemią rzędu milionów wolt $-10^6 V$.

Podsumowanie

- Demonstracje:
 - Ładunki, elektryzowanie
 - Kondensatory
- Prawo Gaussa, strumień pola.
 - Przykłady
- Kondensator pojemność, energia, połączenia
- Dielektryki